

Neděle
09. 08.

- 02 Stane se
- 03 Východní přísliby
- 04 Rozhovor: Vladimír Körner
- 05 Filmový mix
- 06 Doporučujeme

Věrnost
(režie: Nigina Sujfullajevová, 2019)

Stane se

Chcete ze svého dítka vychovat experimentálního filmaře? Příležitost budete mít od 10 hodin v Dětském/literárním stanu, kde proběhne workshop tvorby rukodělného filmu. Děti ve věku 9 až 15 let si budou moci vyzkoušet tzv. hand-made techniku, jež umožňuje vytvoření filmového díla i bez použití kamery – na samotný filmový materiál totiž lze ručně vytvořit zábavné abstrakce, které mohou odhalit i skryté talenty!

Od 10 hodin v Respekt stanu si přijdou na své zájemci o dění na Blízkém východě. Spisovatel a dramatik Tuvia Tenenbom, autor provokativní knihy *Chyťte Žida!* (2018), si bude povídat s novinářem Jakubem Szántó, jenž se této tematice rovněž věnuje. Debata se zaměří na dění ve věčně rozbouraném regionu a pozornosti se dostane i vyhraněným vztahům mezi Izraelci a Palestinci.

Pokud se vám v Respekt stanu zalíbí, nikam se vzdalovat nemusíte. Od 14:30 tam totiž proběhne diskuze o podcastu *Pohřešovaná*, který nedávno rozvířil vody českého internetu. S producentkou Dagmar Sedláčkovou si o tajemném případě, který se odehrál koncem 90. let a dodnes nebyl uspokojivě vyřešen, bude povídat režisér díla Petr Hátle.

Pod trochu tajemným názvem Intervence #23: Křik kohouta se skrývá expozice Slováckého muzea, která bude v 15:30 představena hosty Sárrou Davidovou a Jakubem Lerchem. Tématem je propojení tradičního a moderního umění, a tak se mezi stálou expozicí lidové kultury objeví i zcela netradiční prvky.

Povídkovou antologii *Krvavý Bronx* (2020) představí hned dvě významné brněnské tváře – Mirek Balaščík a Martin Reiner. Ti jsou jednak autoři, jednak i stojí v čele nakladatelství Host a Druhé město. Společně v Dětském/literárním stanu od 19:15 představí brněnskou literární scénu, která snad není tak krvavá jako komentovaná publikace.

Platforma Girls in Film sleduje působení žen v tuzemském filmovém světě. V 16 hodin obsadí Respekt stan současné filmařky, které se podělí o své zkušenosti z aktuálního celulóidového prostředí. Jak se v poslední době mění zastoupení či postavení žen? Vedle osobních zkušeností dojde i na nekompromisní data.

LFŠ MOBILNĚ!

Chcete mít v mobilu přehled o všem, co se na Filmovce děje? Stáhněte si naši aplikaci. K dispozici je verze pro Android, ta pro iOS čeká na schválení od Applu.

Soutěž

Dnešním velkým tématem jsou Východní přísliby, které každý rok představují ty nejzajímavější novinky ze zemí bývalého socialistického bloku. Jednou z nich je i *DAU. Odvážní lidé* (2020), který v rámci sociálního experimentu poslal 400 lidí zpět do éry stalinismu. My se proto ptáme – jaký experiment byste udělali vy a kam byste takovou partu poslali? Nejnápaditější odpověď vyhrává audioknihu *Adelheid* (2019) od vydavatelství Tympanum! Své odpovědi posílejte do dnešní půlnoci na mail filmoveлисты@lfs.cz.

Rady do života od Dannyho Kaye

Danny Kaye, kterého vám dnes představujeme v miniprofilu na straně 5, se specializoval na bláznivé komedie, ve kterých jeho hrdina čelí mnoha dobrodružstvím. Sám jeho život by na jednu takovou veselohru taky vydal. Následující životní rady jsou tak empiricky ověřené:

- Střední školy netřeba. Lepší je utéct na Floridu a protloukat se hraním na kytaru. Až se proslavíte, stačí, že na vaši počest pojmenují základku.
- Když vás zubař, kterému se máte přes polední pauzu starat o ordinaci, vyhodí za to, že jeho vrtačku používáte na vylepšení jeho dřevěného nábytku, utečte s jeho dcerou a vezměte si ji za ženu.
- Když vás v Japonsku zastihne tajfun a vyhodí elektriku, zazpívejte obecenstvu co nejvíc nahlas a co nejvíc písniček, které si pamatujete. Místo reflektorů si stačí svítit baterkou na obličej.
- Když si chcete v Číně objednat kuře, zkuste ho před číšníkem napodobit. Pokud vám donese vejce, začněte si vařit sami. Gene Kelly vám pak předvede, že při recitaci receptů se dá i tančit.

Přístup do Infobanky ČTK

Jméno: LFS

Heslo: 46.filmovka

Platnost přístupu: 7. 8. – 12. 8. 2020

Rychlovka Jana Jílka

Jaký film, který není z vaší sekce, byste na letošní Filmovce doporučil?

Ať to stojí za to, tak nejdelší letošní program – *Herec* (2020) Petera Bebjaka. Nesmlouvavá spy-queer-ksč minisérie, která snese mezinárodní měřítka a díky níž dostal první velkou filmovou příležitost démonický skřítek Jan Cina.

Z jakého filmu jste naposledy odešel z kina?

Z nějaké marketové projekce na Berlinale. Ale tam se courá neustále. Distributoři, dramaturgové, novináři z celého světa (letos tedy bez Číny) chodí pozdě, odcházejí dřív, vyrušují, hádají se, rvou se o sedačky... a pak nemá být film v krizi.

Konibar, nebo bazén?

Bazén na záchodech v Konibaru, kde se v rámci genderové hyperkorektnosti pisoár jemně dotýká záchodové mísy. Bazén, který si objednáte v Konibaru a dostanete po čuni a ještě vám ukradnou kalkulačku, kterou jste si před 15 minutami koupili za litr vína (tedy 50 korun). Víno tak nádherně nepřívlastkové a prázdné, že z něj bazén aka střík ani nejde udělat.

Jan Jílek je programový ředitel LFŠ.

Východní blok pod jedním nebem: hledat své vlastní já

Supernova (režie: Bartosz Kruhlík, 2019)

Pokud jste divák, který stojí o kultivaci myšlenek, o otázky a hledání odpovědí, které mohou trvat dny, měsíce, roky, ale i nekonečno, určitě pravidelně navštěvujete filmy ze sekce Východní přísliby. Ta, která představuje to nejlepší, co bylo v minulém roce v zemích původního socialistického bloku natočeno. A i letos nám pokládá důležité otázky.

Východní přísliby sice nabízejí různá témata a žánry (v nabídce je maďarské teenage drama o znásilnění, ruské emancipační soft porno, autentická totalitní tíseň či futuristická poválečná vize), vybrané filmy ale spojuje motiv „hledání vlastní identity, snaha pochopit, kým jsem a odvaha toto nalezené já v často nepřátelsky naladěném prostředí obhájit,“ vysvětluje dramaturgyně sekce Kamila Dolotina. Záleží tak jen na vás, ve kterém filmu budete svou identitu hledat vy. Nabídka je totiž opravdu pestrá.

Vysoká dívka (2019): Poválečný zmar zmanipulovaných lidských vztahů i osudů

Film, který oprávněně vyhrál cenu Un Certain Regard za nejlepší režii v Cannes, a tak jel reprezentovat Rusko na Oscary. Jde o moderně odvyprávěný příběh o poválečných vztazích duševně zraněných lidí, kteří si při obléhání Leningradu prožili své. A asi si dokážete představit, o jaké zážitky se jednalo.

Supernova (2019): Přesvícený thriller jedné vesnice

Z tragické automobilové nehody zaviněné cizím člověkem je událost celé vesnice. Nejde jen o přímo zasažené, ale i o lidi, kteří chtějí vzít spravedlnost do vlastních rukou nebo na tom chtějí aspoň urvat fotku. Daná událost charakterizuje jednotlivé postavy a vyplývají tak na povrch věci, co měly zůstat v pozadí.

Pan T. (2019): umění v době znovuzrození Varšavy poststalinismu

Móda polských černobílých artových historických filmů trvá i s Panem T., tajemným, ale cenným spisovatelem. Tedy aspoň do chvíle, než se stane podezřelým z plánovaného zneškodnění varšavského paláce i pořádání undergroundových jazzových dýchánek. Inspirací skutečnými postavami a událostmi umě zkombinovanými s fikcí vzniká film, ve kterém můžete věřit buď všemu, nebo ničemu.

Ikarus: Legenda o Mietku Koszovi (2019): zapomenutá jazzová kometa

Ray Charles a Stevie Wonder nejsou jediní legendární nevidomí jazzoví hudebníci. V Polsku jím byl Mieczysław Kosz, ale nedostalo se mu dostatečné pozornosti. Předčasná smrt mu však nezabránila prožít plnohodnotný život zahrnující

komplikované dětství, lásku a rozpolcené balancování na okraji života.

Věrnost (2019): emancipačních 50 odstínů šedi ruského artového filmu?

Manžel – frustrovaný herec, manželka – ještě frustrovanější gynekoložka. Ona společné problémy v intimní rovině považuje za svou chybu a je přesvědčena, že On jí zahýbá. Bezvýchodnost manželství ze současného Ruska zobrazující povrchní vztahy v uhlazeném vizuálu, může vyústit snad jen v jediné. Milují se? A milovali se někdy?

Atlantida (2019): futuristická antiutopická pouštní sugesce

„Blade Water Runner Ukraine,“ píše jeden z recenzentů filmu. Scénickou i příběhovou poušť přináší snímek reflektující poválečný stav na Krymu. Subjektivní vize budoucnosti 2025.

Cesta domů (2019): nebezpečná pohřební road movie

Alim se spolu s otcem Mustafou vydává pohřbit tělo svého zesnulého bratra, krymského tatara, který šel dobrovolně do armády. Rodinné drama příběhově evokující úspěšnou českou dokumentární *Dáavu* (2019) se tu nevyhnutelně setkává s dopadem války a traumatem konfliktu.

DAU. Odvážní lidé (2020): sociální experiment přetavený do nejednoho filmu

„První kinematografický projekt o izolaci, natočený v izolaci, pro lidi v izolaci,“ označuje

své dílo režisér Ilja Chržanovskij. Experiment je velkolepou simulací zahrnující 400 účastníků, které v roce 2009 poslali zpátky do éry stalinismu. Představte si vilu Vyvolených, jen v šedých tónech a bez vířivky. Film je součástí megalomanského projektu *DAU* (2019), který už kromě *Odvážných lidí* obsahuje 14 jiných filmů a 6 sérií. A další přibývají.

Eastern (2019): širokouhlá rodinná vendeta

Dokáží dvě dívky zvrátit osud celé rodiny během 75 minut promítacího času? Zvláště tónovaný vizuál slibuje akční podívanou v artovém hávu.

FOMO (2019): teenage party drama s nečekaným žánrovým zvratem

Generační drama navázané na neustálou potřebu sdílení na sociálních sítích. Vrcholící provokace a odvážnost příspěvků se zvrtné od zdánlivě lehké teenagerské komedie s iritujícími a vším pohrdajícími syny z bohatých rodin až k něčemu mnohem temnějšímu. Kam až můžeme klesnout ve snaze zavděčit se ostatním?

Příběhy z kaštanových lesů (2019): dokonalá stylizace spřízněnosti dvou osamělých duší

Příběhy se svým éterickým pohádkovým vyprávěním nesou na vlně osamocených lidí žijících kdesi na pomezí Slovinska a Itálie – jenže nežijí vlastně už spíš mimo náš svět? Úvahy o životě v podání svérázného (a notně lakomého) truhláře neslyšíte každý den; tak si je můžeme vychutnat aspoň na Filmovce.

Vladimír Körner: Došly pásky do psacího stroje

Foto: Káťa Opuntia

„Děcka, napište, že je mi vedro a jsem unavený,“ doporučil nám scenárista a spisovatel Vladimír Körner během rozhovoru, zatímco seděl v Hotelu Slunce s pivem a příležitostným úsměvem. Jako velká osobnost české kinematografie je vyhlášený svou úsečností a pesimismem, osobně je ale chodící encyklopedií dějin a minimálně v Česku vám ke každému místu okamžitě převypráví jeho historii, ať už je jakékoliv vedro. Na letošní LFŠ přijel převzít symbolickou „zmrzlinu“.

Včera jste na LFŠ dostal Výroční cenu Asociace českých filmových klubů. Měl jste radost?

Ale jo, ale už jich mám několik a vypít se nedají, většinou jsou ze skla. V březnu jsem dostal k osmdesátinám šestikilovou cenu, Zábřežského Oscara od místního kováře. Jsem tam čestný občan a na mou počest tam zvonily i zvony. To bylo dobré.

Jaký máte vztah k filmovým klubům?

Do těch se chodilo hlavně před šedesáti lety. Ale jsem rád, že se díky nim vůbec hrají starší filmy. Třeba *Údolí včel* (1967) se promítalo v klubech i za normalizace. Já sám už kluby moc nepotřebuji. Starý vlk loví sám.

Na Letní filmové škole se účastníte diskuzí s diváky. Jsou pro vás přínosné?

Ale jo. Jsem tady už potřetí. V roce 1984 jsem přijel se *Zánikem samoty Berhof* (1983) v roce 2000 s *Pramenem života* a s Milanem Cieslarem. Tak do třetice všeho dobrého.

Vaší filmovou školou se staly Čimelice a především FAMU.

U filmu jsem od čtrnácti. V Čimelicích na střední filmové škole učili technologie, chemické procesy, jak fotit a promítat. Mám i promítačské zkoušky z Klánovic, ale nevyzvedl jsem si průkaz. Ty byly pro lidi, co neuměli nic a uživili se tak aspoň jako promítači. Promítali jsme ještě s hořlavým filmem, a když člověk kouřil, bylo to nebezpečné. Na FAMU jsem pak absolvoval s červeným diplomem. Učil mě F. A. Dvořák, přišel jsem k němu hned po Miloši Formanovi. Bylo nás v ročníku pět, čtyři lidi vyrazil a mě šoupl o rok výš.

Má podle vás vůbec smysl učit na vysoké škole scenáristiku?

V šedesátých letech stačilo dát šanci dvěma ročníkům a nová vlna byla na světě. Teď, když se otevrou stavidla, nic z toho není. Ale nebudeme pomlouvat.

Pojďme tedy k vašim filmům. Často se odehrávají kolem druhé světové války, kterou jste sám zažil...

Já jiné téma nemám, jsem autor jednoho tématu.

Ještě vás přece zajímá středověk.

Původně jsem začal psát o současnosti, ale následovalo tolik zákazů, že jsem si radši vybral středověk. Ale zajímavé je jen to 13. století.

Proč zrovna třinácté?

Kvůli křížákům. Vyrostl jsem na severní Moravě, kde jsou v lesích všude křížácké pomníky. V roce 1965 jsem v Polsku chodil po písečných dunách a míjel hrady postavené podle římského vzoru. Právě tam mě napadlo Údolí včel a taky román *Písečná kosa* (1970). Ten by byl jako film ale drahý, navíc o to, co dělám, už není zájem. Já jsem už minulé století.

Je v historii ještě něco, co byste chtěl probadat?

V televizi leží tři mé scénáře. Smrt svatého Vojtěcha, Oklamáný a Ztracené pastviny – to je moje autobiografie z roku 1947 a taky jde o příběh sucha. Pastviny je totiž přehrada v Orlických horách. A ještě mě zajímal osud generála Jana Šejny.

Psal jste romány a zároveň i stejnojmenné scénáře. Proč takhle souběžně?

Když narazil scénář na cenzuru, tak jsem napsal knížku. Celá sedmdesátá léta jsem nemohl pracovat. Ještě horší ale byla léta devadesátá, kdy mě vyhodili z Barrandova. Tehdy nás vyhazovali všechny šmahem.

Sám jste vybíral své filmy, které se letos hrají na Filmovce. Máte je rád? Díváte se na ně?

Třeba u *Zániku samoty Berhof* se mi líbí prvních 10 minut. Ale tady se radši podívám na závod

motocyklů v Brně. Silniční závody jsou dobré, nedá se v nich totiž švindlovat. Z Hradiště byl mimochodem Bohumil Kovář, slavný závodník. A za jeho dcerou chodil Giacomo Agostini, jestli vám to něco říká.

Víc známe jména jako František Vlácil. Jak se vám s ním spolupracovalo?

Vlácil ctil text, on i Miloslav Luther říkali, že nebudou točit, pokud nejsem na place. Dělal jsem jim takového maskota. Štáb jsem popudil, herce rozplakal... U Slováků to ale byla někdy výhoda. Když zmeškali letadlo nebo se někdo opil, na fleku jsme přepsali scénu.

Pořád ještě píšete?

Ne. Jednak mi došly pásky do psacího stroje, a pak jsem si řekl: osmdesát a dost.

Co teď tedy děláte?

Koukám do dálek, do prázdna. Nebo hraju pasíans, a když mi to vyjde, tak jdu ven. Počkejte, až vám bude osmdesát, taky budete sedět a koukat do kamen.

Nesledujete třeba zprávy?

Zajímá mě počasí, politika člověka jen rozčílí. Václav Klaus o mě třeba napsal, že jsem oklamáný pesimista. A to je na pováženou, oklamat pesimistu.

Trávíte taky čas s vnučkami, ne? Viděly vaše filmy?

V pátek tady viděly ty školní. Já sám se na ně podíval po šedesáti letech.

Jaké to bylo?

Jako kdyby je napsal někdo jiný. Jak je to jednou hotový, tak spánembohem.

Free Cinema: dokumentovat svobodně

Po konci druhé světové války se svět nenávratně změnil – došlo k prudkému rozvoji technologií i výrazným demografickým změnám. Obojí se pak spojilo v oblasti filmového dokumentu, v němž se mladí tvůrci chopili možnosti pojmut dříve nereflektovaná témata. Novátorské trendy se začaly rozvíjet ve Francii, USA, Kanadě i Velké Británii. Právě tam vzali mladí kritici, do té doby přispívající do časopisů *Sequence* nebo *Sight and Sound*, do ruky kameru a učinili zásadní krok – obrátili ji ke světu, který je obklopoval, k sobě a kultuře mladých lidí. Vzдор filmové komerci, která je obklopovala, jsou jejich počiny nekompromisně realistické i křehce poetické. Ať už jste včera zhlédli první část programu, nebo ne, nenechte si dnes ujít tu druhou, která představuje jedny z nejznámějších děl spojovaných s hnutím *Free Cinema*, „svobodným filmem“.

Jan Bergl

Dvorní komik Hollywoodu

Kdybyste v poválečné Americe nazvali před lidmi **Dannyho Kaye** neznámým vojínem, nejspíš by nechápavě zakroutili hlavou a začali zpívat jeho hit *Inchworm* (1952), který se později naučili i Mupeti. Ne všechny hollywoodské muzikálové komedie 40. a 50. let ale přežily jako součást zlatého fondu kinematografie i v Česku, a tak letos LFŠ vybrala právě tohoto showmana jako osobnost, která si zaslouží vytáhnout ze zapomnění.

„Legrace není nikdy dost a v dnešní době nám obzvlášť schází. Danny Kaye prý patřil k lidem, kteří svým úsměvem dokázali rozzářit celou místnost,“ vysvětluje dramaturg Michael Málek, který pro Filmovku vybral hned čtyři Kayeovy komedie. Všechny jsou naplněné radostně absurdními zápletkami, jimiž hlavní hrdina proběhne s úsměvem, údivem či popěvkem, a patří tak k tomu nejveselejšímu a nejoddechovějšímu letošního programu. Možná nám tak může chvílemi připomínat klasika české veselohry Vlastu Buriana.

Kaye vynikal jako interpret jazykolomných rychlých písní, které pro něj často psala jeho manželka Sylvia Fineová. Proslul svými grimasami a rychlostí, s jakou je dokázal měnit. Zvládal pantomimu, grotesku a tančit uměl dost na to, aby se nestyděl ve své televizní show vystoupit vedle Genea Kellyho. Jako herci mu dokonale sedla role sympatického, mírně nesmělého zmatkáře, který se z každé šlamastyky dostane pomocí improvizace a výřečnosti, při níž dokáže mluvit jakýmkoliv akcentem (či řečí).

Kaye ovšem nebyl jen oblíbená celebrita, která uměla v písni vyjmenovat 50 ruských skladatelů za 40 sekund. V roce 1954 se stal prvním ambasadorem UNICEF, za svou charitativní činnost získal francouzský Řád čestné legie i dánský šlechtický titul, k němuž mu pomohla i titulní role v muzikálové pohádce *Hans Christian Andersen* (1952). Mocnému producentovi Samuelu Goldwynovi se postavil na začátku své filmové kariéry, když odmítl podstoupit plastiku nosu, aby vypadal „méně židovsky“, i na jejím vrcholu, když od něj odešel a začal si filmy produkovat se svou ženou.

Jeho celovečerní filmografie čítá jen dvacítku položek, vedle nich ale uváděl rozhlasovou a televizní show nebo Oscary, pořádal turné, dirigoval orchestry, vlastnil několik rozhlasových stanic, založil baseballový klub, pilotoval letadla a vařil. Jeho sláva opadla s nástupem realističtějších, méně rozjuchaných filmů, přesto však ve chvíli, kdy v roce 1987 ve věku 76 let zemřel, veřejně smutnil i prezident Ronald Reagan. „Byl to vzácný komik s báječným smyslem pro bizarnost,“ popsal ho už v roce 1944 kritik *New York Times*. Časopis *Life* později ještě dodal, že publikum na něj reaguje se „zbožnou hysterií“. Díky Filmovce snad aspoň trochu pochopíte proč.

Iva Přivřelová

Zmrzlina pro Körnera

Letošní první Výroční cenu AČFK si před narvaným Kinem Hvězda převzal spisovatel a scenárista Vladimír Körner. „Je to opravdový odborník, který své umění a cit nejen pro film dotáhl tak daleko,“ vysvětlila na úvod ředitelka LFŠ Radana Korená. Körner, který byl oceněn za „výjimečný přínos české slovesné a filmové kultuře a vytrvalost, se kterou se více než půl století navzdory dobovým požadavkům a stereotypům snaží prosadit své tvůrčí záměry“ si z rukou starosty Uherského Hradiště Stanislava Blahy převzal zmrzlinu a děkoval se suchým humorem sobě vlastním. „Říká se, že jen blázni lezou na světlo, aby si vychutnali chvíli slávy,“ dodal.

Tereza Krobová

Bez hudby není film

„Když jim tam jako člověk z východní Evropy přijedeš brát práci, moc nadšení z toho nejsou,“ přiblížil hudební skladatel Karel Havlíček situaci komponistů v Americe. O rozdilu mezi prací u nás a za oceánem diskutoval v sobotu odpoledne s redaktorem *Respektu* Janem H. Vitvarem. Diváci se mimo jiné dozvěděli, jak vůbec proces tvorby probíhá a proč je hudba pro celkový dojem z filmu důležitá. Objasnil i jeho nechuť k digitálním syntezátorům: „Díky počítačům jsme se naučili mít všechno dokonalé, a to mě příliš nebaví. Často proto některé zvuky záměrně kazím,“ uvedl. Kromě skládání hudby pro film přišla řeč i na tvorbu znělek pro Českou televizi a dopady koronaviru na filmový průmysl.

Dominik Tománek, ČTK

Dvorní šašek (režie: Melvin Frank a Norman Panama, 1955)

Doporučujeme

Buster Keaton 2: Proměny nálad a žánrů
(hudba: *Pltps*)

→ Kino Hvězda, 13:00

Český zvyk unifikovat názvy grotesek je v případě Bustera Keatona bohužel aplikován i na jeho celovečerní tvorbu. Tím se z jedinečných filmů stávají pouhé epizody dlouhého seriálu. Ztrácí svou tvář, jako když *Frigo, oběť krevní msty* (1923) přišel o původní název *Our Hospitality* (Naše pohostinnost), který svou podvratností vůči ději filmu měl naznačit, že podřizování se konvencím od Keatona v tomto případě rozhodně čekat nemáme. Žádný jiný známý komik by si nejspíš nedovolil formálně pojmout první scénu svého (komediálního) filmu jako čistokrevný horor. „Předfilm“ v podobě *Friga na námluvách* (1920) je pak ohňostrojem Keatonových nápadů, důkazem jeho schopnosti koncentrovat nevídané množství vtípů na políčko filmového pásu a zároveň i splněným snem každého obdivovatele vychytávek pro domácnost. Keatona doprovází elektronický projekt *Pltps* altpopových Humdrum Lighthouse.

Jan Bergl

.....

Vlastníci

→ Klub kultury 1, 13:30

Co se stane, když do jedné místnosti zavřete čtrnáct postav různých povah a naprosto odlišných názorů s úkolem shodnout se alespoň na jedné věci? Ti, kteří se někdy zúčastnili domovní (nebo vlastně jakékoli) schůze, to dobře ví. A ví to i režisér Jiří Havelka, který svou úspěšnou divadelní hru *Společenstvo vlastníků* (2017) přenesl na filmové plátno. Mladou a energickou předsedkyni paní Zahrádkovou (Tereza Ramba) neustále přerušuje paní Roubíčková (Klára Melišková), která je jako správný „kontrolní orgán“ posedlá pravidly a byrokracií. Každý návrh navíc bojkotuje zatrpklý bývalý předseda Kubát (Jiří Lábus). Napětí roste, hlasy se zvyšují, trpělivost dochází a je jen otázkou času, kdy emoce vybuchnou jako přetlakované domovní potrubí. Celý film *Vlastníci* (2019) byl natočen během deseti dnů se skromným rozpočtem deset milionů korun – a vsadit na minimalismus se rozhodně vyplatilo. Havelkova povedená filmová prvotina dovoluje zasmát se situacím, při kterých v reálném životě nikomu do smíchu není.

Kristýna Schönová, ČTK

Vysoká dívka

→ Slovácké divadlo, 16:30

Vysoká dívka (2019) vyhrála v Cannes cenu Un Certain Regard, a tak jela reprezentovat Rusko na Oscary. Oděná do žlutých tónů, v obrazech jakoby zalitých sluncem a ve výrazných barvách, za které by se nemusel stydět ani mistr Peter Greenaway. Moderně odvyprávěné vztahy lidí poškozených psychicky i mentálně, kteří neúprosně zapouštějí vyrvané kořeny do mrtvé země ve snaze o obnovu lesa, jsou příkladem filmu o bezvýchodnosti vztahů lidí ze zemí bývalého sovětského bloku. Zároveň však zaujmou i kohokoliv dalšího, kdo balancuje na hranách plnohodnotného života a života bez života. Zde prostřednictvím postavy epileptické a v čase zamrzající vysoké albínské ženy (Ija), které se povedlo navázat výjimečně intimní vztah s jinou balancující ženou (Máša). Obě dobojovaly na frontě, ale ne v životě – tak jak dál?

Alice Krajčírová

.....

Žáby bez jazyka

→ Klub kultury 1, 17:30

Až na výjimky nejsme příliš zvyklí na to, aby české filmy experimentovaly s formou nebo s obsahem. *Žáby bez jazyka* (2019) přesně tohle dělají. Zdánlivě banální příběh o Jaroslavovi (jako vždy odzbrojující Jaroslav Plesl) a jeho (ne)obvyklé rodině by klidně mohl být další epizodou *Ulice* (2005) – muž bojuje o své děti se ženou, kterou kdysi miloval, ale taky o vlastní sebeurčení v přetahovačce se svou dominantní matkou – freudiánské teorie included. Film ale postupně získává temnější obrysy – všichni ubližují všem (i sobě) a středobodem je právě Jaroslav. Režisérka Míra Fornay se navíc rozhodla využít (stále populární) mechaniku počítačových her – opakované loadování, možnost zkusit daný „level“ znovu a líp. V zahraničním měřítku to samozřejmě zdaleka není první počín, který to dělá, tady se ale jedná o unikát, který v kombinaci s naší „českostí“ tvoří slušné dada.

Tereza Krobová

Pleasantville: Městečko zázraků

→ Reduta, 23:00

Pleasantville je městečko, ve kterém jsou vztahy ještě v pořádku, a přelomová kniha *Ženská mystika* (1963) nikdy nevyšla. Muži jezdí do práce, ženy nosí kolové sukně, stydlivě se usmívají a pečou jablčné koláče. Idylka. Pleasantville je taky seriál, který se v téhle esenci amerických 50. let odehrává. Pleasantville je ale taky samozřejmě film, který o tomhle seriálu vypráví. Tohle černobílé dílko totiž zbožňuje puberták David (Tobey Maguire) a po vášnivé hádce se svou ségrou Jennifer (Reese Witherspoon) se oba „propadnou“ právě doprostřed posekaných trávníků, dobrých lidí a cukrkandlového rasismu. Oba jsou přítom děti devadesátek – držkať, nadřžení a liberální, a tak velmi brzo začnou Pleasantville „přebarvovat“ (tyhle scény jsou fakt geniální). Těžko říct, jakou z mnoha metafor v tom uvidíte – může jít o teenage komedii o odlišnosti různých generací, může jít o kritiku televize a její snahy konstruovat a zapouzdřovat naše představy o „starých“ pořádcích nebo kritiku stále přetrvávajících konzervativních struktur v americké společnosti. Každopádně je to hrozně fajn.

Tereza Krobová

.....

Samotáři

→ Letní kino Smetanovy sady, 23:59

Když se letos připomínalo dvacetileté výročí *Samotářů* (2000), nejednou zaznělo zpochybnění jejich statusu generační výpovědi. Těžko říct, jestli současní mileniálové dokážou plně docenit zmatky a nejistoty konce 90. let, počín Davida Ondříčka a Petra Zelenky však dodnes fascinuje vyrovnaným mixem filmařské stylizace, šízravých sociálních komentářů a divácky přístupné zábavy. Řada známých herců i spolutvůrců zde pořádně nakopla své kariéry a třeba hláškami prosycený marihuanový opar kolem postavy Jiřího Macháčka je ikonický dodnes. Snímek se natáčel ve skutečných pražských lokacích, čímž ještě podtrhuje svou svébytnost jakožto výletu do světa, který je nyní už minulostí – podobně jako jeho hrdinové. Anebo je snad bez ohledu na čas a místo nezanedbatelný kus samotáře v každém z nás?

Mojmír Sedláček

Dopito

Kristýna Schönová, ČTK

Slovník do kapsy

Nářečí jsou krásná věc. Přesto mohou člověka někdy dostat do trapných situací, na které je i Google Translator krátký. Pro všechny „Nemoraváky“ tu mám stručný slovníček pojmů, které můžete v ulicích Hradiště zaslechnout. Doporučuji jej vystříhnout a nosit všude s sebou, nejlépe po kapsách. Pokud navíc nechcete prozradit svůj původ, nechte všechna vid' a hele doma.

Hen není anglicky slepice, jak by se na první pohled mohlo zdát. Jedná se o ukazovací zájmeno tam. Jeho obdobou je pak hentam. Podobně hento – tamto. Až se příště zeptáte místního, kde je Kino Hvězda, a on ukáže a řekne: „Hen!“, už budete vědět.

Oblíbená jsou také výplňková slova jako šak (vždyť, však), tož (tak), nebo ba že (samozřejmě, jistěže). Můžete je mezi sebou libovolně kombinovat a vytvářet věty jako: „Tož, šak ba že!“ (Ize také volně přeložit jako oblíbené „Tak určitě.“)

Máš sa? – Pozor, lehce zaměnitelné s Máš psa? Dotyčného však nezajímá váš vztah k domácím mazlíčkům, ale jak se máte. Pokud chcete znít jako domorodec, můžete sebevědomě odpovědět: „Tož dobré!“

Fčil (někdy také včil) – Není jisté, odkud tento výraz pochází, nemá však nic společného se včelami. Nabízí se také asociace s anglickým chill, v tomto případě se ale jedná o tzv. falešné přátele. Fčil totiž znamená teď. I když pokud zrovna teď na Filmovce chillujete a chcete tomu říkat fčil, nikdo vám bránit nebude.

Trnky nejsou třešně ani žádná rostlina s trny, ale švestky. Pozor si dávejte hlavně na ty tekuté. A až vám někdo naliže štamprlu slivovice, hlavně mějte dopito!

EVROPSKÉ FILMY PŘÍBĚHY PRO VÁS

[@kreativnievropa](#)

 Kreativní Evropa
MEDIA

Filmové listy pro vás připravili:
Tereza Krobová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl,
Alice Krajčirová, Iva Přivřelová (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka),
Markéta Steinert (grafika), Gabriela Knýblová (sazba), Agentura NP (tisk).

Pořadatel: Asociace českých filmových klubů

Hlavní partneri: REDSIDE FUND MANAGEMENT

 Uherské Hradiště Srdce Slovácka

Finanční podpora: MINISTERSTVO KULTURY

Oficiální partner komunikace: Nordic telecom

Generální mediální partner: Česká televize

Mediální partneri: RADIO 102.4

Partneři projektu Made in Poland: aigeblogia

Spolupráce: klub kultury

Oficiální dodavatel vína: Kingwood

Oficiální cider: Srdce Slovácka

Oficiální hotel: SKANZEN

Festivalová kavárna: cafe27

Hlavní mediální partneri: Český rozhlas

Regionální mediální partneri: tv5j

Partneři projektu: NFA

Partneři projektu: KULTURA NA HRANICI

Partneři projektu: Charita

Partneři projektu: YOUNG caritas

Partneři projektu: KULTURA NA HRANICI

Partneři projektu: KULTURA NA HRANICI

●	08:00	Kino Mír	Balada o filmu Nikola Šuhaj	PS	host: Vladimír Morávek	120					A
●	08:30	Sportovní hala	Fany a pes	C	úvod: Jaroslav Sedláček	87	Belgie, Česká republika, Lucembursko, Německo	2019			AČFK
●	08:30	Slovácké divadlo	Foxtrot	S	úvod: Jan Jílek	112	Izrael, Německo, Švýcarsko, Francie	2017		15+	C
●	09:00	Kino Hvězda	Pomsta	Hi	úvod: Rafał Syska	100	Polsko	2002	✓		Česko-Slovensko
●	09:30	Klub kultury 1	Atlantida	S	úvod: Kamila Dolotina	106	Ukrajina	2019	✓	15+	DP
	10:00	Respekt stan	Izrael, země příběhů		host: Jakub Szántó	90					Doprovodný program
	10:00	Respekt stan	Chyťte Žida!	S	host: Tuvia Tenenbom	90			✓		Hi
	10:00	Šapitó Skautského institutu	Rozcvička: Jóga s Evou	DP		60					Historie
	10:00	Dětský/literární stan	Rukodělný film	DP		120					Ho
	11:00	Šapitó Skautského institutu	Brunch s hostem: Hledáme Dream Job	DP		60					Hosté
●	11:00	Reduta	Free Cinema 2	Hi	úvod: Iva Hejličková	109	Velká Británie		✓		L
	12:00	Respekt stan	Film naživo?	S	host: Viktor Tauš, Martin Douba	90					Letní kino
	12:00	Stan ČT	Krimi z Bratislavy	PC	host: Milan Kruml	60					OP
●	12:00	Slovácké divadlo	Není dřevo jako dřevo	Hi	úvod: Michael Málek	103	USA	1954	✓		Odborný program
●	12:30	Sportovní hala	Trilogie lásky: Spoutání	S	úvod: Jan Jílek	112	Izrael, Německo	2019	✓	15+	
●	13:00	Kino Hvězda	Buster Keaton 2: Proměny nálad a žánrů (hudba: *Pltps*)	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš, Viktor Palák	95	USA		✓		PC
	13:00	Šapitó Skautského institutu	Poledňák: Relax, hry a DIY	DP		120					Program České televize
●	13:30	Klub kultury 1	Vlastníci	C	host: Jiří Havelka	96	Česká republika, Slovensko	2019	✓		
	14:00	Stan ČT	Havel (diskuze o filmu)	PC	host: Slávek Horák, Anna Geislerová	60					PS
	14:00	Dětský/literární stan	Divadlo Polárka: Slon a mravenec	DP		60					P.S.
	14:00	Smetanovy sady	CreWcollective: Moving Orchestra	DP		50					S
●	14:00	Kino Mír	FAMU History: Vávrovy děti 2	C	úvod: Jan Jendřejek	97	ČSSR	1961			Současnost
	14:30	Respekt stan	Pohřešovaná	PR	host: Petr Hátle, Dagmar Sedláčková	60					
	14:30	Klub kultury 2	Neznámý vojn: Danny Kaye	S	host: Michael Málek	60					
●	14:30	Reduta	Pan Tadeáš	Hi	úvod: Rafał Syska	120	Polsko, Francie	1999			
	15:00	Dětský/literární stan	Divadlo Lišeň: Stínodílna	DP		180					
	15:00	Slovácké muzeum	Karel Cudlín: Izrael	DP	host: Karel Cudlín	30					
	15:00	Šapitó Skautského institutu	Odvaha měnit svět k lepšímu	DP		60					
	15:30	Slovácké muzeum	Intervence #23: Křik kohouta	DP	host: Sára Davidová, Jakub Lerch	30					
	16:00	Respekt stan	Girls in Film na LFŠ	PR		90					
●	16:00	Sportovní hala	Anatomie atentátu	S	úvod: Jan Jílek	123	Izrael	2019	✓	15+	
	16:00	Stan ČT	Český film v České televizi	PC	host: Jaroslav Sedláček	60					
	16:30	Klub kultury 2	Buster Keaton: Hledání příležitostí	S	host: Radomír D. Kokeš	90					
●	16:30	Slovácké divadlo	Vysoká dívka	S	úvod: Kamila Dolotina	137	Rusko	2019		15+	
●	17:00	Kino Hvězda	Úplně normální rodina	A	úvod: Jan Jílek, Silvie Suchnová	97	Dánsko	2020	✓		
	17:00	Šapitó Skautského institutu	Ostrov snů	DP		60					
●	17:30	Klub kultury 1	Žáby bez jazyka	C	host: Mira Fornay, Petra Fornay, Aleš Hudský	116	Česká republika, Slovensko	2019			
●	18:00	Kino Mír	Studentský blok A	C	host: David Payne	94	Česká republika, Slovensko				
	18:00	Respekt stan	What's the Buzz!	S	host: Klára Feikusová, Jana Jedličková, Jakub Korda	90					
	18:00	Stan ČT	Cesta filmaře	PC	host: Jiří Havelka	60					
	18:00	Redside zóna Kolejní n.	Divadlo Sweet Dreams: Likvidátor	DP		40					
	18:30	Dětský/literární stan	Karin Lednická: Šikmý kostel	DP		40					
●	19:00	Reduta	Cukrová bouda	Ho	host: Vladimír Körner	85	ČSSR	1980			
	19:15	Dětský/literární stan	Martin Reiner a Mirek Balaščík: Literatura z pohledu krvavého Bronxu	DP		60					
	20:00	Kopule Hvězdy	Golden Spine	DP		60					
	20:00	Respekt stan	Polagraph – proč fotit na analog?	PR	host: Michal a Tomáš	60					
●	20:00	Sportovní hala	Až tu nebudu	S	úvod: Jan Jílek	98	Francie, Izrael	2019	✓		
●	20:00	Stan ČT	Zemřeš, kdy budeme chtít	PC		88	ČSSR	1988			
●	20:30	Slovácké divadlo	Pan T.	S	úvod: Maciej Gil	101	Polsko	2019	✓	15+	
	20:30	Redside zóna Kolejní n.	Simona Babčáková a kol.: NO A?	DP		90					
	21:00	Dětský/literární stan	Cimbálová muzika Vinár	DP		180					
●	21:00	Klub kultury 1	Amnestie	C	host: Jonáš Karásek, Anna Geislerová, Jiří Konečný	128	Česká republika, Slovensko	2019		15+	
●	21:00	Kino Hvězda	Slečny z Vlčí	Hi	úvod: Rafał Syska	116	Francie, Polsko	1979	✓		
●	22:00	Letní kino Smetanovy sady	Romeo, Julie a tma	L		92	ČSR	1959			
●	23:00	Reduta	Pleasantville: Městečko zázraků	S	úvod: Klára Feikusová	123	USA	1998	✓		
●	23:00	Redside zóna Kolejní n.	3Bobule	L		101	Česká republika	2020			
	23:30	Klub Mír	DJs Husha & Wawakal (Bassta Fidli Crew / UH)			270					
●	23:59	Slovácké divadlo	Věrnost	S	úvod: Kamila Dolotina	82	Rusko	2019	✓	18+	
●	23:59	Sportovní hala	Neporazitelný: Vykoupení	S	úvod: Jiří Fligl	96	USA	2010	✓	15+	

Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

čas
time

místo
place

název
title

seke
section

host
guest

délka
length

země
country

rok
year

english
friendly

věk
age